

سید

ماهنامه
سیاسی
سدید

یا ایها الذین امنوا اتقوا الله و قولوا قولا سدیداً
نشریه سیاسی اجتماعی سدید/ شماره شانزدهم/
بهار ۱۴۰۰/ حوزه بسیج دانشجویی شهید چمران

* تنگه اُحد معاصر
* گذر از جناح‌ها
* پایان یک تکرار
* انتخابات
* آقای رئیس
* فقر سیاست زده

#هشتگ_انتخابات

هوالمحبوب تنگه اُحد معاصر

سجاد ابوئی سردبیر نشریه سیاسی اجتماعی سدید

سر مقاله:

(أَحْسَبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ) (عنکبوت/۲)
« آیا مردم گمان کردند به حال خود رها می شوند و آزمایش نمی شوند.»

به یقین می توان گفت که بعد از قرآن، تنگه اُحد جاودان ترین میراث و حادثه از صدر اسلام تاکنون است. آن جا که مسلمانان چیره بر کفار از دستور ولی خود تمرد و به سوی غنیمت شتاب کردند. شتاب به سوی غنیمت در واقع شتاب به سوی مغلوب شدن در نبرد پیروز شده بود. تنگه اُحد در تاریخ نماد که خاک بخورد و صرفاً حادثه ای باشد برای پر کردن صفحات کتب تاریخ اسلام بلکه پا به پای تاریخ پیش آمد و هر لحظه تکرار شد. گاهی باز سودای غنیمت اُحد را مو به مو تکرار می کرد و گاهی رشد مبارزان، اُحد محل برتری مسلمین می شد.

هزار و چهارصد سال بعد از آن حادثه و تکرار پی در پی اش، در ایران جنبشی به پیروزی رسید که کتاب محمد (ص) در دست آنها بود. آمده بودند تا در راه کتاب وحی، جامعه را به سعادت بشارت داده شده در کتاب هدایت کنند. چهل و سه سال از آن روزها می گذرد و این راه طی شده بسیار اُحد ها تجربه کرد. گاهی به سلامت طی می شد و گاهی غفلت تاریخی، ضربه ای سخت بر پیکره آن به ارمغان آورد.

حال در آستانه انتخابات ۱۴۰۰ گویا دوباره حادثه ای از آن جنس در حال وقوع است. با این تفاوت که این بار سلاح مبارزه شمشیر های عریان از غلاف نیست بلکه برگه تعرفه های در صندوق رای گیری انتخابات سلاح مبارزه است. این بار دشمن خارجی در کار نیست، این بار قدرت طلبان اشرافیت خو در کمین هستند تا روزه ای از غفلت ببینند و با پا گذاشتن بر مردم و جمهوریت، از جان و مال مردم ارتزاق کنند و پشت پا بزنند به کسانی که با امید روزهای بهتر آنان را انتخاب کرده اند.

انتخاب اشتباه یعنی ضربه های دردناک بر پیکره اعتماد و امید مردم نسبت به راه طی شده از دیروز تا امروز. غفلت اگر یک بار یا دو بار تکرار شد اما بار سوم درد های ناشی از آن اشتباه نباید منجر بشود که صرفاً جهت رهایی به دامن یک اشتباه مجدد افتاد.

نمایندگان گفتمان هایی که هنگام در قدرت بودن همیشه مقابل جامعه ایستاده اند و انتخاب جامعه را با عملکردهای ضد به سخره گرفته اند همان جای زخم های بر پیکره جمهوریت هستند. آن ها را باید دید و شنید تا به دام دوباره انتخاب مجددشان نیفتاد.

میدان انتخابات ۱۴۰۰ می تواند فرصتی باشد برای پایان دادن همیشگی به دروغگویی که برای ارضا شهوت قدرت طلبی شان حتی از قسم به کلام الله خوردن اما ضد آن عمل کردن، ایابی ندارند.
دیگر تکرار نمی کنیم.

شناسنامه:

نشریه سیاسی اجتماعی سدید

صاحب امتیاز: حوزه بسیج دانشجویی شهید چمران

(دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان واحد خوراسگان)

مدیر مسئول: محمد حسین حکیم اللهی

سردبیر: سجاد ابوئی

شماره این شماره: شانزدهم

عنوان: هشنگ ۱۴۰۰

زمان انتشار: بهار ۱۴۰۰_ اردیبهشت ماه

هیئت تحریریه: نسترن شجاعیه_ حسین آقار _ مطهره

سادات هاشمی_ علی قدیری_ سجاد ابوئی _ مهری یزدان پناه

فهرست:

- ۱..... سر مقاله
- ۲..... گذر از جناحها
- ۴..... پایان یک تکرار
- ۶..... انتخابات
- ۸..... هشنگ انتخابات
- ۱۰..... آقای رئیس
- ۱۲..... فقر سیاست زده

احمدی نژاد در دوره اول ریاست جمهوری خود، اقدامات خوبی در راستای تقویت اقتصاد و پیشرفت علوم انجام داد، محبوبیت زیادی در بین اقشار ضعیف و متوسط جامعه، که اکثریت جمعیت ایران را تشکیل میدادند کسب کرد و در انتخابات دوره نهم، رقیب مستقیم خود را که نماینده جریان اصلاحات و غربگرا بود شکست داد. اما عملکرد وی در دوره دوم ریاست جمهوری، بسیار ضعیف و دوراز انتظار و برخی مبانی انقلابی بود.

دولت شروع به کار کرد. از سال ۱۳۷۸ و با تحولات جامعه و تنش های ناشی از افراط گرایی اصلاح طلبان و سیاست های تساهل و تسامح آنان، که به تضعیف و تخطئه ارزشها و اصول انقلاب منجر شده بود، گروهی از نیروهای انقلابی و ارزشی همراه احزاب، گروهها و جمعیت های موسوم به «همسویی جامعه روحانیت» در قالب شورای هماهنگی نیروهای انقلاب به تجدید سازماندهی اقدام کردند و در مبارزات سیاسی - انتخاباتی خود از سال ۱۳۸۰ به بعد، این عنوان را برای معرفی خود در مقابل اصلاح طلبان (و به تعبیر منفی تر، تجدیدنظرطلبان دوم خردادی) به کار بردند. تفاوت این اصولگرایان با گروه همسویی جامعه روحانیت مبارز، که جناح راست یا راست سنتی نامیده میشوند، در این بود که رهبری و مدیریت فکری و عملیاتی شان با نیروهای تحصیلکرده، نوگرا و دارای سوابق فعالیت در دفاع مقدس بودند و از رویش های مرسوم نسل دوم و سوم انقلاب بود که غالباً و معمول جناح راست برای فعالیت سیاسی استفاده نمیکردند.

هاشمی رفسنجانی که هوادارانش در سال ۱۳۷۵ نتوانسته بودند با تغییر قانون اساسی کرسی ریاست جمهوری را برای وی حفظ کنند و کارشان به حمایت از آقای خاتمی در انتخابات دوم خرداد ۱۳۷۶ کشید، منتظر بودند تا کرسی ریاست جمهوری از خاتمی به هاشمی برگردد.

در کنار آقای هاشمی، مهدی کروبی از سیاستمداران با سابقه نیز وارد صحنه رقابت ها مجدداً شده بود، اما برخلاف انتظارات احمدی نژاد در دور دوم انتخابات با کسب بیش از هفده میلیون رای، بعنوان رئیس جمهور ملت و نماینده جریان اصولگرا در راس

مردم، همانطور که چند دوره به جریانات بی فایده سیاسی اعتماد نمودند، اینبار سکان هدایت نهاد ریاست جمهوری را به دست یک فرد انقلابی بسپارند، شاید نتیجه ای بهتر از دوره های قبلی کسب شود !!

دیوارهای تحریمی و ارتباط با جهان غرب، روحانی نماینده اصولگرایان، سید ابراهیم رئیسی را شکست داد. اما وضع امروز، بیانگر این است هیچکدام از نماینده های اصلاحات و اصولگرا نتوانستند در راستای خدمت به رفاه و اقتصاد مردم قدم محکمی بردارند. دعوای جناحی و نگاه های متعصبانه سالها باعث فلج شدن دستگاه های مختلف علمی-اقتصادی شد و مردم را از هر دو جریان اصلاحات و اصولگرا زده کرد. شاید وقتش رسیده باشد فردی بدور از جناح های سیاسی، و معتقد به مبانی انقلابی، قدم در انتخابات گذارد

دوره یازدهم ریاست جمهوری، با رجوع مجدد مردم به اصلاحات و انتخاب حسن روحانی، نماینده جریان اصلاح طلب به عنوان رئیس جمهور منتخب ملت ایران آغاز شد و در دوره دوازدهم با شعارهای شکستن

گذر از جناح ها

نسترن شجاعیه کارشناسی حقوق

انتخابات عرصه رقابت و پیکار سیاسی میان احزاب، گروهها و جریان های سیاسی، در هر جامعه ی سیاسی یا نظام انتخاباتی است. در یک جامعه سیاسی باز، هر جریان سیاسی در مقطع انتخابات می کوشد وارد ساختار قدرت شده، آن قدرت را حفظ و سطح آن را افزایش دهد.

نوع دسته بندی جریان های سیاسی در دو مقطع قبل و بعد از انقلاب اسلامی تا حدودی متفاوت می باشد. بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، جریان سلطنت ایران شهری از صحنه حذف گردید، جریان چپ مارکسیستی به حاشیه و انزوا رفت و در کنار جریان اسلامی و مذهبی، تنها جریان لیبرال و ملی گرا تا حدودی عرض اندام کرد. تقابل، رقابت و در نهایت نوعی تعامل بین جریان های اسلامی و لیبرال، طی سالها پس از انقلاب، جناح های سیاسی و آرایش های جدیدی را از نظر شکل دهی به جریانهای فکری - سیاسی در پی داشته است.

در انتخابات ریاست جمهوری دوره هفتم، ائتلاف خط امام و کارگزاران همسو با مجمع روحانیون مبارز شامل سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی، دفتر تحکیم وحدت، انجمن اسلامی معلمان، جمعیت زنان جمهوری اسلامی و خانه کارگر از کاندیداتوری سید محمد خاتمی حمایت کردند. پس از پیروزی خاتمی در این انتخابات، جبهه دوم خرداد اعلام موجودیت کرد.

انتخابات، نسبت به انتخابات هفتم ۱۳۷۶ و هشتم ۱۳۸۰ سیر نزولی داشته باشد؛ و مردم نسبت به جریان اصلاحات دل سرد شوند.

در سال ۱۳۷۸ موضوع جدیدی تحت عنوان اصلاحات مطرح شد و اعلام گشت، هدف اصلی جبهه دوم خرداد انجام اصلاحات در ایران است. اصلاحات تیترو روزنامه های زنجیره ای شد و برخی از نظریه پردازان دوم خردادی از جنبش دانشجویی و مطبوعات به عنوان دو بال اصلاحات یاد کردند.

خاتمی به عنوان رهبر ایده آلی برای رسیدن به آزادی و اهداف مدنظر

پایان یک تکرار

سجاد ابوتی

در تاریخ معاصر ایران، از کابینه دولت دکتر مصدق یک دولت با درصد خلوص بالا در دموکراسی یاد می شود. او که با اقدامات خود سعی در کاهش استبداد اجرایی خانواده سلطنتی داشت و با شروع اولین جنبش ضد استعماری معاصر نیز در مسیر استقلال طلبی قدم گذاشت. مشخصه مهمی که باعث می شد او در مقابل اقتدار سلطنت تاب ایستادگی بدست آورد، تعامل وی با مردم بود. مردم در دولت مصدق شاید برای اولین بار بود که خود را دخیل در تصمیم سازی های کلان کشور می دیدند. دکتر مصدق مردم را به مواجهه با سلطنت فرامی خواند. زمانی که دربار پهلوی و به خصوص شاه سعی در همگام نشدن با مصدق را داشت، او در رادیو بطور مستقیم با مردم سخن می گفت و طرح های خود را برای آن ها بیان می کرد. با تمام مردمی بودن این دولت در ۲۸ مرداد سال ۳۲ توسط نیروهای

کودتاچی با حمایت مستقیم کشوری که مدعی پرچم داری دموکراسی در جهان بود، سقوط کرد و سلطنت با روال سابق اما خشن تر و همچنین با یک نیروی امنیتی کنترل گر به کار خود ادامه داد. این مردم آزادی خواه زخم خورده از بیگانه و استبداد بالاخره در نهایت انقلاب ۵۷ را آغاز کردند و مهر پایان بر پیشانی سلطنت و حکومت پادشاهان کاخ نشین کوبیدند. انتخابات آزاد برای انتخاب نوع حکومت توسط مردم در اولین نوز پس از سلطنت، وجه تمایز انقلاب اسلامی ایران با تمام انقلاب های پیشین در جهان بود. انقلاب هایی که در آغاز برای پایان دادن به حکومت اشراف آغاز شده بودند اما حتی پس از سال ها نزاع درونی نتوانسته بودند یک قانون اساسی داخلی تصویب کنند.

انقلاب از درون مردم آغاز شد و آن ها پشتیبان انقلاب بودند در تمام پیچ و تاب های طاقت فرسایی که از آغاز و تا به

امروز انقلاب را به خطر می انداخت. پیچ و تاب هایی که پتانسیل بر زمین زدن یک حکومت را داشتند اما مردم ضامن دستاورد خود بودند.

دوازده دوره انتخابات ریاست جمهوری و جدال های سیاسی برای پاستور نشینی نشان داد که ساختار سیاسی دولت در ایران برخلاف تبلیغات ضد و حتی با وجود عیب هایی که باید رفع بشوند اما در حال حرکت است و موثرترین منصب اجرایی جمهوری اسلامی ایران می باشد. موثر از آن بابت که می تواند کشور را به سوی گذر از بحران ها پیش ببرد یا گاهی هم در داخل عاملی برای تشدید بحران های ملی باشد.

بحران های ملی در عرصه سیاسی - اجتماعی در سطح کلان مدیریتی زمان رخ می دهند که تصمیم گیران یک کشور در جایگاهی قرار بگیرند که اصولاً آن جایگاه جزو توانمندی های افراد نباشد، که این افراد اشتباه در جایگاه

های اشتباه منجر به تصمیم گیری های بحران ساز می شود.

جایگاه نشینی اشتباه مدیران کلان ضربه های سنگینی نه تنها به پیکره ساختار کشور می زند بلکه یک موج سنگین ناامیدی اجتماعی به همراه می آورد. این موج ناامیدی سرچشمه گرفته همان وعده های دوران انتخاباتی است. هر وعده برای رفع مشکل جامعه در واقع تولید کننده روزنه امید برای آن جامعه است و هنگامی که جامعه بعد از گذشت زمان می بیند که نه تنها اندکی به وعده های مذکور نزدیک نشده اند بلکه مشکلات بحرانی تر شده اند، آن لحظه است که امید در دل یخ می زند.

امید یخ زده را تنها می شود با صداقت اندکی گرم کرد نه تکرار مجدد دروغ پردازی های هیجانی. آن هنگام که مدیران بر مسند مدیریت بنشینند و با اجرا کردن آنچه که به مصلحت جامعه است نه حزب، می توان به بازگشت امید،

امیدوار بود.

جامعه اکنون یک دوران عجیب را از سر گذرانده و مدیرانی را تجربه کرده است که به وقت مسئولیت پذیری، فرار را بر پاسخگو بودن ترجیح داده اند. فرار به سوی توجیه های پر از دروغ و توهین آمیز به درک مردم. این مردم طعم دروغ چشیده را دیگر با دروغ هایی که ظاهری جذاب دارند نمی شود گول زد و آن ها را از لولو خور خوره هایی ترساند که اگر نام آن ها از صندوق های رای بعنوان شخص منتخب خارج شود کشور را به سمت جنگ و فقر و پایان می برند. این مردم هشت سال کسانی را تحمل کرده اند که با ادعای گشایش در اقتصاد بر مسند جلوس کردند و حال جامعه را به سوی صف های طویل مرغ دولتی و روغن خوراکی گسیل کرده اند.

حال همان امتحان پس داده ها باز هم با توهماتی به نام وعده برای ایران آباد و آزاد می خواهند دوران هشت ساله

ریاست اشراف پر ادعا بر مردم را ادامه دهند و به وقت مسئولیت پذیری بگویند ما ناتوانیم و یا ما هیچ کاره های جلوی دوربین هستیم، ولی بازی این بار برای دروغگوها به پایان رسیده است. در آستانه قرن جدید شمسی و ابتدای گام دوم انقلاب این کشور باید مدیرانی در قد و قواره ی یک ایران قوی را تجربه کند. کسانی که با تمام توان خود برای رشد و سعادت کشور نه برای پر پول کردن و گردن کلفت کردن اغنیای رانت خوار می آیند.

این بار میدان هوشمندی در انتخاب است. انتخابی با ملاک های واقعی و مفید نه ملاک های جذاب تو خالی که پدک کشان آن ملاک های جذاب اما تو خالی دنباله رو های همین کسانی هستند که اکنون بر مسند ساختمان پاستور جلوس کرده اند و حتی در مانده لحظات پایانی خود باز هم به مسئولیت گریزی و دروغگویی مشغول هستند.

انتخابات

مهری یزدان پناه کارشناسی مدیریت خانواده

+ تعهد

مهمترین تعهدی که منتخب مردم، رئیس جمهور در کشور جمهوری اسلامی دارد که بسیار با اهمیت است و برای آن باید تا پای جان بایستد. این است که حق امان زمان را بجا آورد، او می‌تواند بدون وابستگی حق و عدالت را اجرا کند تا مردم در آسایش و آرامش و امنیت بدور از ترس از حال و آینده زندگی کنند. و از چیزی به جز اعمال خویش نترسند. پس اجرای عدالت و حقوق مردم فقط از عهده او برمی‌آید. ما نمی‌خواهیم همچون سایر مردم جهان باشیم. همه چیز را آزمایش کنیم تا آگاه شویم که فقط حاکم الهی می‌تواند با عدالت باشد! ما باید از همان اول اصلح را بشناسیم و انتخاب کنیم، امام علی(ع) در نهج البلاغه می‌فرماید: عبرت‌ها زیاد و عبرت‌گیرندگان کم هستند. همه‌ی ما در برابر خدا و حق مردم مسئول هستیم، که خوب بشناسیم و خوب بینیم و انتخاب خوب داشته باشیم، این از حقوق واجب است که باید رعایت شود.

+ سلوک

منتخب مردم باید مجاهده‌ی نفس داشته باشد و در معنویت با امام عصر خود را پیوند بزند تا در خطا نیفتد، و این هم وظیفه رئیس جمهور است، که از سال‌ها قبل مدارج سلوک عملی را پیموده باشد.

+ امانتداری

حضرت پیامبر گرامی اسلام (ص) فرمود: «اذا وسد الامر الی غیره فانظر الساعة» هرگاه امانت که همان رای دادن است به غیر آن سپرده شود، انتظار قیامت را باید داشت، که از دید جامعه‌شناسی وقتی حرفی از قیامت بیاید حاکی از آشوب و برهم خوردن نظم اجتماع است. تمام مسؤلیت‌های اجتماعی و پست‌های مختلف حکومتی که از جمله آنها ریاست جمهوری اسلامی است در ردیف امانت‌های سنگین به شمار می‌آید. از منظر مولای متقیان حضرت علی(ع): آن حضرت در نامه خود به یکی از کارگزارانش به نام اشعث بن قیس در آذربایجان می‌نویسد: «وَأَنَّ عَمَلَك لَيْسَ لَكَ بَطْعَمَةٌ وَ لَكِنَّهُ فِي عُنُقِكَ أَمَانَةٌ؛ همانا این مسؤلیت و پست تو، برایت طعمه نیست، که از آن به نفع خود و اطرافیان بهره‌گیری کنی، بلکه امانتی بر عهده‌ی توست.

اداره جامعه اسلامی، امانتی است که از سوی مردم به مسئولان سپرده می‌شود، لذا وظیفه مردم است این امانت را به کسانی که اهلیت و صلاحیت دارند بسپارند. خداوند می‌فرماید «وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ» معارج ۳۲ موظف به رعایت این امانت و عهد الهی هستند «و کسانی که امانت‌ها و پیمان خود را رعایت می‌کنند».

+ علم

کسانی که خود را کاندیدا مردم می‌دانند، قبل از گام نهادن در این مسیر باید خود را به لحاظ علم و عمل ساخته باشند. خیلی‌ها به اشتباه علم را کافی می‌دانند، اما در حقیقت اینگونه نیست. او باید غیر از علم، دارای ملکات نفسانی باشد، و گرنه نمی‌تواند بر مردم حکمرانی کند.

+ بصیرت

یکی از مهمترین مواردی که باید جهت انتخاب در نظر داشت بصیرت است یعنی انسان بتواند خوب بشنود ببیند و اندیشه کند و از عبرتهای روزگار درس بگیرد تا دچار سرگردانی نشود.

وقتی شخص بصیرت و بینش داشته باشد از نوری درونی برخوردار است، که با آن نور، در میان مردم، و با آنها زندگی میکند؛ چنان که قرآن کریم فرموده است: «وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ». انسان به سیر بصیرت، راه را از بی‌راهه و حقیقت را از امر غیرحقیقی، باز می‌شناسد و نیز درگرفتن اطلاعات و داده‌ها، درست‌گزینش می‌کند و نیز در ارائه نظر و رأی، درست‌گویی می‌کند و به فرموده امام علی علیه‌السلام، آن کس که بصیرت و بینش نداشته باشد، رأی او، نادرست و بی‌ارزش است

ما وظیفه داریم که با دقت و آگاهی برای اینکه یک کشوری آزاد و دارای امنیت ملی و میهنی، و بدون وابستگی به غرب و به شرق، افرادی را انتخاب کنیم که از هر جهت شایستگی لازم را جهت احقاق حق مردم در برابر خدا و قانون داشته باشند

+ واقع بینی، روشنگری

تنها چیزی که بر اصل انتخابات و اهمیت آن در نظم اجتماع دلالت می‌کند واقع بینی و روشنگری است یعنی چیزی در لفافه نماند. انتخابات هم از دیدگاه اسلام و قرآن یک امر ضروری است. چنانکه درانتخاب حضرت علی (ع) هم اتفاق افتاد در قانون اساسی ما هم که بر گرفته از شریعت اسلامی است بر آن تاکید شده است. برای مشروعیت انتخابات همین کافی است که رسول گرامی اسلام (ص) برای زن و مرد حق رای دادن داد، تا به میل خود رهبر و سرپرست خود را انتخاب کنند. قانون اساسی ما نیز این حق را برای همه شهروندان قائل شده است تا آنها با اراده‌ی خویش، رئیس جمهور یا نماینده خود را انتخاب کنند. و با خیال آسوده و دور از تردید رأی دهند.

+ پیمان

امام علی علیه السلام: همانا پیمان‌ها، قلابه‌هایی است که تا روز قیامت بر گردن است، هر که آنها را رعایت کند خداوند به او احسان نماید و هر که آنها را بشکند خداوند او فرو بگذارد و هر که پیمان‌ها را سبک شمارد پیمان‌ها از او نزد آن کس که بر پیمانها تأکید کرده و از خلق خود خواسته است تا آنها را پاس دارند، شکایت برد.

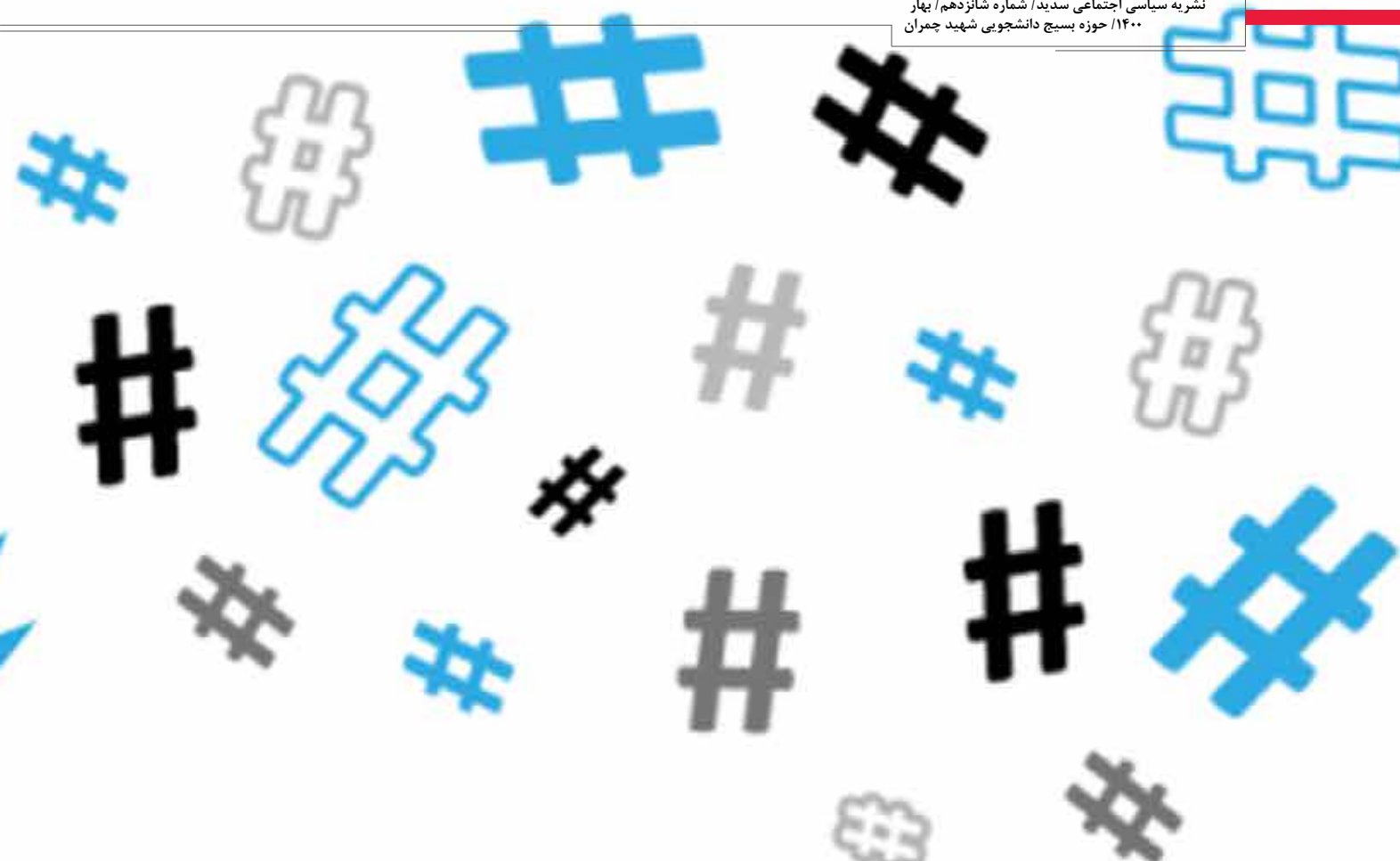
زودترین کیفر را شخصی می‌بیند، که پیمانی ببندد و قصد پایبندی به آن را داشته باشد ولی او نیت پیمان شکنی در سر بپرورداند.

+ یاری مظلومان و ستم دیدگان

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله همان گونه که خداوند درباره دارایی بنده از او سؤال می‌کند، درباره مقام و موقعیت او نیز می‌پرسد و می‌فرماید: بنده‌ی من! من، مقام و موقعیت، روزی تو کردم. آیا به وسیله آن ستم‌پنده‌ای را یاری رساندی؟ یا به فریاد غم‌زده‌ای رسیدی؟

+ عدالت طلبی و اقامه حق

قال علی علیه السلام: ما حَصَّنَ الدَّوْلَ بِمِثْلِ الْعَدْلِ. امام علی علیه السلام: هیچ عاملی چون عدالت، دولتها را استوار نمی‌کند. قال علی علیه السلام: لَكُنْ مِنْ وَاجِبِ حَقِّكَ اللَّهُ عَلَى عِبَادِهِ النَّصِيحَةَ بِمَبْلَغِ جَهْدِهِمْ، وَ التَّعَاوُنَ عَلَى إِقَامَةِ الْحَقِّ بَيْنَهُمْ. امام علی علیه السلام می‌فرماید: از حقوق واجب خداوند بر بندگانش این است که با تمام توانشان خیر خواه یکدیگر باشند، و برای بر پا داشتن حق در میان خویش، همیاری کنند.

هشتگ انتخابات

مطهره سادات هاشمی کارشناسی مترجمی انگلیسی

با فاصله گرفتن از تعطیلات و نزدیک شدن به سیزدهمین دوره انتخابات، فضای سیاسی کشور رنگ و بوی انتخاباتی به خود می‌گیرد. شیوع و همه‌گیری ویروس کرونا، که از اواخر سال ۹۸ رقم خورد و هنوز پایانی بر آن نیست؛ حوزه‌های مختلف از جمله انتخابات ۱۴۰۰ را به سوی فضای مجازی سوق داده است. اینکه انتخابات به کدام شیوه الکترونیکی، پستی، حضوری و یا هر روش دیگری برگزار شود، بسته به تصمیم‌گیری متولیان آن است. اما آنچه بدیهی است آن است که عرصه‌های رقابت و تبلیغات نامزدها و مناظرات مردمی بیش از هر زمان به رسانه‌های اجتماعی و فضای مجازی نیاز دارد، علی‌الخصوص بستری توییت که بیش از دیگر پیام‌رسان‌ها در حوزه سیاست فعالیت دارد. امروزه به جای تبلیغ به روش‌های قدیمی و سنتی، تبلیغ در فضای مجازی رایج است و مردم از طریق صفحات مجازی کاندیداها از اخبار و برنامه‌هایشان مطلع میشوند. با نزدیک شدن به آغاز کارزار انتخاباتی نامزدها، فعالیت کاربران شبکه‌های اجتماعی در این عرصه بیشتر می‌شود و نزدیک‌تر شدن به انتخابات افزایش تبادل نظر و کنشگری سیاسی کاربران را به همراه دارد. فضای تبادل نظر در توییت برخلاف

دیگر رسانه‌ها از مدت‌ها قبل آغاز شده است اما آنچه بیشتر به چشم می‌خورد تاثیرگذاری این رسانه بر تصمیم‌گیری‌های سیاسی مردم به خصوص مشارکت در انتخابات و ترغیب و تهیج مردم برای رای دادن یا اجتناب از شرکت در انتخابات است. کاربران توییت درباره مشارکت در انتخابات ۱۴۰۰ رویکرد‌های متفاوتی را تا کنون از خود نشان داده‌اند. رویکرد‌های مثبت که بیانگر آن است که مردم خواهان شرکت در انتخابات هستند، رویکرد منفی با اعلام تحریم انتخابات و عدم مشارکت در آن و رویکرد‌های خنثی که موضع‌گیری

خاصی را برای انتخابات پیش‌رو ندارند. توییت‌هایی که کاربران نظرات خود را در مورد انتخابات آتی منتشر می‌کنند عمدتاً با هشتگ **#انتخابات_۱۴۰۰** است.

کاربرانی که رویکردی مثبت نسبت به مسئله انتخابات از خود نشان دادند با نشر مطالبی درباره کاندید مورد نظر و هشتگ‌هایی از قبیل **#رای_من_جلیلی**، **#سعید_محمد**، **#سعید_جلیلی**،

های انتخاباتیشان شد.

اما کاربرانی که رویکردی منفی بر انتخابات دارند نظرات خود را با هشتگ‌های **#رای_بی_رای**، **#رای_نمیدهم** و **#تحریم_انتخابات** منتشر می‌کنند.

کاربرانی که رویکردی منفی نسبت به انتخابات دارند به چند دسته تقسیم میشوند. برخی از آنان مخالفین جمهوری اسلامی، معاندین نظام هستند و رای دادن را برابر با مشروعیت دادن به نظام جمهوری اسلامی می‌دانند.

عده‌ای دیگر به دلیل مشکلات اقتصادی که معیشت مردم را تحت تاثیر قرار داده و از دست دادن اعتمادشان نسبت

به سیاستمداران؛ معتقدند که تغییر دولت تاثیری بر وضعیت مردم نخواهد داشت.

اما گروهی دیگر به سلامت انتخابات اطمینانی ندارند و معتقدند که شرکت کردن یا نکردن آنها در انتخابات هیچگونه تاثیری بر نتیجه نخواهد داشت.

از موضوعاتی که مکرراً درباره انتخابات به چشم می‌خورد، اظهار نظر درباره کاندیداهاست که یا اعلام حضور

#محسن_رضایی

و... جهت‌گیری خود را مشخص کردند.

اما همگی این رویکردها مطلقاً مثبت نبودند؛ به دلیل اینکه برخی با تخریب و توهین به دیگر کاندیداها سعی بر تحمیل کردن کاندیدای خود داشتند.

و پس از مدتی با بصیرت‌افزایی و یا شاید جریان‌سازی هشتگ **#همه_**

یکی_هستیم و **#وحدت_کبیر** برای بیان اتحاد انقلابیون با وجود اختلاف نظر میان آنها، امضای توییت

کرده‌اند یا گمانه‌زنی‌هایی درباره حضورشان وجود دارد. برخی هم فراتر از بحث کاندیداها رفته و به بررسی جناح‌های سیاسی و عملکرد آنان می‌پردازند.

در این میان برخی هم نظرسنجی‌هایی را طرح می‌کردند که نسبت به دیگر توییت‌ها در اقلیت بود.

با آنکه توییت فضای فیلتر شده و فضای غیر قانونی است کاندیداها قانونی مملکت در آن مشغول به فعالیت هستند زیرا علاوه بر نظرات آگاهانه‌ای که به چشم می‌خورد، می‌توانند فضای واقعی جامعه را هم مورد رصد قرار دهند.

همه این‌ها را گفتیم اما خدا رحمت کند آقای مشکینی را، یکبار قبل از انتخابات در یکی از خطبه‌هایش انتخابات را به کربلا تشبیه کرد و فرمود: «صحنه انتخابات صحنه‌ی کربلاست. کسی که در انتخابات شرکت نمی‌کند، گویی دارد یزید را یاری میکند. کسی که در انتخابات شرکت می‌کند ولی رای سفید میدهد انگار در کربلا هست ولی تیر به سوی هدف خاصی نمی‌اندازد. کسی که به غیراصلاح رای می‌دهد، گویی علیه امام حسین (ع) شمشیر می‌زند. کسی که می‌گردد و اصلاح را انتخاب می‌کند گویا دارد از امام حسین دفاع می‌کند.»

رای ما مسئولیت‌آور است، بادقت و بصیرت رای دهیم.

راه مقابله با تحریم ها فقط و فقط قرار گرفتن در مسیر خود کفایی و حمایت از نیروی داخل بوده است اما با طرز فکری روبرو می شویم که تنها راه دور زدن تحریم ها را تعامل با غرب و استفاده از ظرفیت های خارجی می دانند که همین امر باعث از دست دادن فرصت ها بی شمار داخلی و حتی از دست دادن فرصت دادن به نیروهای جوان و بروز افزایش آمار بیکاری جوانان و ایجاد تورم در مسائل مختلف اقتصادی اعم از فساد مالی ، سخت شدن معیشت مردم ، افزایش نرخ تورم در جامعه ، تعطیلی شرکت ها در تمامی زمینه ها و... که همه و همه در راستای طرز فکر رییس جمهور و انتخاب وی صورت می گیرد.

رییس جمهور کشور ما ایران به عنوان محوریت تمام مسائل دخیل در امور زندگی مردم محسوب می شود و در قوانین تایید صلاحیت وی از سوی شورای نگهبان فردی با دغدغه های روز کشور و مردم و جامعه معرفی میشود و با توجه به این بند رییس جمهور مبنای کار خود را بر اساس رسالت مردم سالاری و رفاه و آرامش و همچنین سامان دادن به پایه های ساختاری جامعه قرار بدهد که شاید در این سالها بیشتر بر اساس حزب گرایی و طرفداری از جریان های سیاسی گذشته است و بیشتر توان روسای جمهور بر رفع مسائل اقتصادی کشور با تکیه بر رفع تحریم ها با تعامل با غرب انجامیده و از توان داخل و استعداد های جوان چشم پوشی کردند و همین بروز مشکلات اقتصادی شدید و قالب شدن قدرت روز افزون دلار و فشار آوردن آن بر وضع معیشت مردم شد.

در آخر باید گفت که وضع موجود ثمره ای جز انتخاب غلط نبود و شاید کمی ما هم در این مسئله سهیم بودیم و بیشتر به مسئله ریاست جمهوری به دید جناحی و بازی های سیاسی نگاه کردیم و با کمی تامل در اطرافمان در می بینیم که انتخاب ما در زندگی ما تاثیر به سزایی دارد چرا که این ما هستیم که با انتخاب هایمان در زندگی مسیر را برای آیندگان هموار یا مسدود میکنیم.

های کلان در سطوح اجرایی کشور می شود که همین امر باعث تاثیر گذاری بر بینش و اساس فکری جامعه می شود و شاید در برخی موارد باعث تغییر سبک زندگی یا سنت های جامعه بشود و شاید جالب است بدانید که تمامی این موارد و پیامد های منفی آن توسط مدیرانی که رییس جمهور منصوب میکنند مدیریت و یا حتی اداره می شوند.

لذا می توان مشکلات این دو معضل رو در یک جمله خلاصه کرد((ضعف مدیریت رییس جمهوران گذشته))، چرا ضعف مدیریتی؟

از اوایل سال ۱۳۸۰ بود که کاملاً فضای کشور در مسئله فضای مجازی با توجه به تاکیدات مقام معظم رهبری به حال خود رها شد و فضای جامعه برای ورود ماهواره ها و گوشی های بروز بدون هیچگونه مدیریتی شکل گرفت و این مسئله تبدیل به نقطه ای برای ضربه خوردن و نفوذ رسانه های بیگانه و ظهور فرقه ها و ادیان کاذب در ایران شد و با پیشرفت تکنولوژی ، این نفوذ وسیع تر شد و رییس جمهوران گذشته در برخورد با آن کوتاهی کردند و امروز این باعث نگرانی بسیاری از خانواده ها گشته و روز به روز این امر وسیع تر میشود. این در حالی است که مسولیت این امر با وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات است که از سوی رییس جمهور تعیین می شود و اینکه خود رییس جمهور مسئول برطرف کردن این موضوع در سمت رییس شورای عالی انقلاب فرهنگی است.

مسائل اقتصادی و رفاه حال مردم

در مسائل اقتصادی دو امر سیاست خود اتکایی و حمایت از جوانان به ریسکی بزرگ برای روسای جمهور پیشین تبدیل شده .در مسائل اقتصادی در هیئت وزیران می توان گفت که تقریباً تمامی اعضای این هیئت با اقتصاد و معیشت مردم رابطه مستقیم دارند و به سهمی در این امر دخیل هستند اما چرا تا به اینجا از خود ضعف نشان داده اند؟

تجربه این سالهای انقلاب نشان داده تنها

در این زمان اجرایی ترین فرد بعد از رهبری، رییس جمهور منتخب مردم است و محوریت اجرایی کشور و عالی ترین فرد نظام بعد از رهبری است.

سیاست های اجرایی کشور با عزل و نصب ۲۲ وزیر که توسط رییس جمهور پیشنهاد می شوند و تعیین ۳۳۰ مدیر در امور اجرایی کشور اعم از استانداران و روسای سازمان ها و سفرا ایران در کشورهای دیگر و تعیین مسئولان شورا های عالی انقلاب فرهنگی، شورای عالی امنیت ملی و... رقم خورده و وزرایی که توسط مجلس رای اعتماد دریافت کردند وارد کابینه دولت می شوند.

پس تا اینجا متوجه شدیم که رییس جمهور اجرایی ترین فرد و نهاد ریاست جمهوری مهم ترین نهاد اجرایی در کشور می باشند.

این چهل و سه سالی که انقلاب اسلامی در حال گذراندن است، پستی و بلندی هایی را گذرانده و هنوز در حال دست و پنجه نرم کردن با آن است و شروع جنگ تحمیلی تا خیانت منافقانی همچون بنی صدر تا تحریم های بسیار دشمنان که همه دست در دست هم دادند تا بتوانند کمر این انقلاب را بشکنند، اما با سد محکم ایمان و راهبری راسخ و مقتدرانه امام (ره) و جانفشانی شهیدان گرانقدر ایران اسلامی مواجه شدند و حتی تا به امروز نتوانستند این سرو چهل و سه ساله را خم کنند و در این آماج ایران اسلامی روز به روز قوی و قوی تر گشت و امروز در قله های موفقیت قرار دارد و تا به امروز مقتدرانه در مقابل دشمنی استکبار جهانی سر خم نکرده و حتی در خیلی از زمینه ها از ابر قدرت های جهان پیشی گرفته است.

اما سوال این است چرا بعضاً در بعضی جبهه ها همانند فضای مجازی و اقتصادی دارای ضعف هستیم؟

مسائل فضای مجازی و تهاجم فرهنگی در روند اجرای امور کشور بعضاً با تفکرات جناح گرایانه یا منفعت طلبانه مواجه هستیم و همین امر باعث معضلات متعدد در اداره صحیح و سیاست گذاری

آقای رئیس

حسین آقار کارشناسی کامپیوتر

پس انقلاب سال ۱۳۵۷ حضرت امام(ره) در حکمی آقای بازرگان را مسئول و تشکیل دهنده دولت موقت کردند،خب بدیهی بود در آن سال ها و در اول انقلاب دولت تازه تشکیل شده سوابق چندانی در امور اجرایی و مملکت داری نداشت و همچنین مجلس خبرگان در حال تدوین قانون اساسی جدید بود.

ولی ناگهان و به مرور طرز فکر و راهبرد این دولت نسبت به انقلاب سال ۱۳۵۷ مردم برگشت و طرز تفکرات به مقابله با اهداف و خط و مشی سیاست های خارجی و صدور انقلاب پیش آمد و از طرفی دیگر اختلاف نظر در میان اعضای دولت موقت و به فکر فرو رفتن دولت موقت برای از سرگیری روابط سیاسی با آمریکا و همزمان تسخیر لانه جاسوسی آمریکا و شکست خوردن سیاست های کلی این دولت باعث استعفاء دولت آقای بازرگان گردید.از این جا بود که کلید تصویب قوانین اجرایی کشور با محوریت مشارکت اکثری مردم خورد و تا مدتی اداره امور کشور به شورای انقلاب واگذار گردید تا در تاریخ ۵ بهمن سال ۱۳۵۸ اولین دوره انتخابات ریاست جمهوری ایران برگزار گردید و اولین رییس جمهور ایران انتخاب شد.

فقر سیاست زده

علی قدیری کارشناسی حقوق

در این جا دولت قادر نیست به تنهایی این نقش را بر عهده گیرد. به همین علت است که می‌گوییم دولت نمی‌تواند به این حجم از نیازهای مالی، نیروی انسانی و غیره در راستای حل معضل فقر پاسخ دهد.

حال حتی اگر مبنا را بر صداقت بگذاریم و بگوییم نامزدهای انتخاباتی و جریان‌های حامی آن‌ها صادقانه وعده تبلیغاتی برای حل معضلات اجتماعی می‌دهند باید به این نکته اشاره ای داشته باشیم که مسئول فلان نهاد یا فلان نماینده از مجلس یا شورای شهر یا روستا واقعا به تنهایی نمی‌تواند برای این مورد خدمتی انجام دهد و به تنهایی کاری از دست کسی ساخته نیست و این از جهل آن نامزد انتخاباتی است که چنین وعده پوچی را به مردم می‌دهد.

بنابراین باید گفت اگر یک کاندیدای انتخاباتی بعد از پیروزی در انتخابات واقعا میخواهد در راستای حل آسیب‌ها و مشکلات اجتماعی قدمی بردارد باید بداند و مردم را هم آگاه سازد که این اقدامات باید با مشارکت اجتماعی و همکاری نهاد های دولتی و مردمی صورت پذیرد.

و نکته آخر آن که مردم باید با نگاهی آگاهانه به وعده های انتخاباتی کاندیداها بنگرند. و فریب چنین تبلیغات واهی را نخورند و به کاندیدایی رای دهند که بدون عوام فریبی با آگاه ساختن مردم از برنامه های آینده خود پس از پیروزی در انتخابات صادقانه در این عرصه قدم گذاشته است.

آسیب‌های دیگری نیز پدید می‌آید. و عده ای با وعده های انتخاباتی برای حل این موضوع تلاش می‌کنند آرای بیشتری را به سمت خود جذب کنند.

فقر بدان معناست که فرد در جهت تامین نیازهای اساسی ناتوانی مالی داشته باشد. فقر را در دو دسته فقر مطلق و فقر نسبی می‌توان تقسیم نمود. فقر مطلق بدین معنی است که فرد در رفع نیازهای خود همانند آب، غذا و سرپناه ناتوان باشد. اما فقر نسبی آن است که شخص در مقابل افراد دیگر جامعه در سطحی پایین تر و غیر قابل قبول باشد. (منبع: ویکی‌پدیا)

راهکارهای کوتاه مدت و بلند مدت برای مبارزه با فقر وجود دارد که دولت در آن نقش به‌سزایی دارد، ایجاد اشتغال، ساخت مسکن های ارزان قیمت، پرداخت وام های بدون بهره و کم بهره، اصلاحات سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی در راستای حل معضل فقر و حمایت از افراد کم بضاعت و بی بضاعت از قبیل این اقدامات هستند.

حال اینجاست که نباید نقش سازمان های مردمی را نادیده گرفت این گونه سازمان ها و انجمن ها به جهت تسهیل کار دولت و همین طور حمایت از افراد فقیر اقدام به شناسایی این قشر نموده اند و به گونه ای نقش واسطه میان دولت و این افراد را ایفا میکنند.

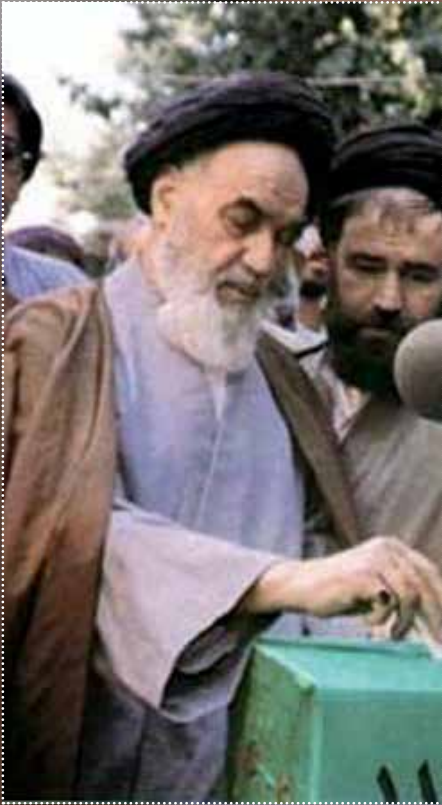
این انجمن ها و سازمان ها به دولت در راستای توسعه برنامه هایی از جمله اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، مشاوره و خدمت رسانی یاری می‌نمایند

بهرداری سیاسی از موضوعی، همیشه دستاویز برخی مسئولان کشور بوده است. یکی از موضوعاتی که گاهی پیش می‌آید از آن سوءاستفاده سیاسی شود مشکلات و آسیب های اجتماعی است و متأسفانه ما شاهد آن هستیم که در ایام انتخابات نیز این اتفاق روی می‌دهد.

سوءاستفاده کاندیداهای انتخاباتی و جریان‌های حامی آن‌ها از معضلات اجتماعی کاری بس ناپسند است که غالباً با رفتارهای عوام فریبانه و پوپولیستی همراه است. این رفتارهای منفی باعث وارد آمدن آسیب‌هایی به جامعه می‌شود که بی‌اعتمادی جامعه نسبت به انتخابات نمونه ای از آن است.

آسیب های اجتماعی ممکن است در یک دوران خاص کاهش و یا افزایش یابند ولی اغلب این معضلات سابقه طولانی مدت دارند و یک روزه مشکلش حل نخواهد شد. حل این مشکلات کار یک شخص و یا یک نهاد خاص نیست و کمک جمعی را می‌طلبد و بسیاری از نهاد های مردمی و دولتی باید با همکاری و وحدت عمل نسبت به رفع این معضلات اقدام نمایند.

برای بسیاری از آسیب های اجتماعی و مشکلات پیرامون آن‌ها باید تصمیمات و اقدامات اساسی در موضوعاتی همانند اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، حقوقی و فرهنگی صورت بگیرد. به عنوان مثال یکی از این مشکلات که به تصمیمات و اقدامات دولتی گره خورده است (فقر) می‌باشد. فقر یکی از مهم ترین آسیب های اجتماعی است که به واسطه آن

آنچه که به سر انسان می آید از خیر و شر، از خود آدم است. آنچه که انسان را به مراتب عالی انسانیت می رساند، کوشش خود انسان است و آنچه که انسان را به تباهی در دنیا و آخرت می کشد، خود انسان و اعمال خود انسان است. این انسان است که خدای تبارک و تعالی به طوری خلق فرموده است که راه راست و کج را می تواند انتخاب کند. و تمام انبیا از صدر عالم تا آخر برای این آمده اند که این آدم را از آن راه کج و راههای باطل هدایت کنند به صراط مستقیم انسانیت؛ یک سرش اینجاست و سر دیگرش عندالله است. ما خودمان را اگر توانستیم اصلاح کنیم، کنترل کنیم

سخنان امام خمینی (ره) در مراسم تنفیذ شهید رجایی